

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 2. Philosophi acciti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. qui bibituris pocula propinarent, & mensis infervirent, numerum æquabant. A. C. 362. Multos ex Cæsaris Ministerio ridens fortuna excœcaverat, atque præterea ex spoliis, Deorum templis direptis, domos suas locupletasse accusabantur.

§. II.

Philosophi acciti.

*Eunap. in
Max. p. 90.*

Itaque Palatium Juliani Imperatoris in solitudinem migrasse videbatur, quod deinde Philosophis, Magis, Divinatoribus, & omnis generis Histrionibus implevit; primum omnium Philosophum Maximum, qui in Asia cum Chrysantho versabatur, ad se vocavit; accepta Epistola, quam ad utrumque dederat, omni, quam poterant, adhibita arte, & diligentia Deos consulere, sed pessimi ominis erant omnia. Chrysanthus, his portentis perterritus, ad Maximum ait: *Amice charissime! ego quidem in hac orbis parte mori statuo, & si possum, me etiam in subterraneis occultare.* Respondit Maximus: *Videris mihi, Chrysanthe! ea, quæ docti sumus, oblitus esse; veri Deorum amatores non statim iis, quæ sibi occurrunt, cedunt, sed naturam divinam, ut sibi propitia sit, cogunt.* Retulit Chrysanthus: *Forte tibi ad hoc tentandum satis artis, & audaciæ supererit,*
ego

ego in hæc, quæ vidi, signa pugnare non possum. Hæc locutus, discessit. Maximus artis suæ arcanissima scrutari non destitit, donec, quod optabat, invenisset; ergo ubi itineri se dedit, in tota Asia summi honoris signis excipiebatur; populi, præeunte Magistratu, qua ipsi transeundum erat, occurrebant, mulieres quoque ejus uxori omnem reverentiam exhibebant. Cum urbem Constantinopolim intraret, Imperator coram Senatu loquebatur, at ubi per nuntium, Maximum advenisse, comperit, omissa Majestate, nec, quid deceret, cogitans, in venientis occursum, multum ultra vestibulum omni virium contentione properat, amplectitur, more privatorum osculatur, & quamvis Senator non esset, in Senatum inducit. Ambo consultando Deos diem nocti jungebant, adeoque Philosophus iste Juliani animum sibi habebat obnoxium, ut & Imperatorem, & Imperium regere videretur. Ipse prospera mutatus fortuna, mollius vestiri, quam oporteret Philosophum, cœpit, jamque adeuntibus se difficilior erat, & durior alloquentibus; omnibus, si Imperatorem exceperis, novos mores advertentibus.

Priscus, quem etiam Julianus ex Græcia advocaverat, moderatius fortunæ utebatur. Chrysanthus iterum instan-

Sæculum IV.
A. C. 362.

Amm. XXII
c. 7. Liban.
orat. 10.
p. 299.

Eunap. p. 93.

Sæculum IV.
A. C. 362.

Eunap. ibid.
& Chryf.
p. 182.

Julianus.

tissime vocatus, cum Deorum voluntatem investigasset, atque signa constanter redderentur terroris plena, a proposito dimoveri non potuit, & Sardis remansit. Eum Imperator supremum in Lydia Pontificem, & uxorem ejus summam Sacerdotem esse jussit. Ipse, quamvis munus acceptaret, maximam, & propinquam in Republica mutationem, sive arte magica, sive prudentia naturali prævidens, in Sacerdotii fastigio modestiæ legibus non excessit; non Deorum templa præcipiti consilio, quod alii faciebant, reparavit, non inutili iracundia Christianos persecutus est; sed ita leniter rem egit, ut in Lydia vix essent, qui Sacrificia Deorum restitui, iterumque, quod paulo post factum, supprimi, animum adverterent. Julianus multos alios, ex studiorum consortio in Asia sibi notos, arctissimæ amicitiaæ specie advocavit, quibus multis magnifice promissis animum inflabat, postquam autem advenissent, liberalitas ejus intra verba consistebat, Condiscipulos appellabat, aliquoties mensæ adhibebat, ad eorum salutem bibebat, & tandem dimittebat vacuos. Fuere tamen non nulli Rhetores, & Sophistæ, quos ad officia, & Præfecturas admovit; horum quotidie auctoritas, & maxime spes crescebat.

Inter

Inter has Philosophorum catervas Sæculum IV. A. C. 362.
 ipse novus Imperator Philosophice vive-
 bat, habitumque exteriorem, præsertim
 barbam gerebat. Quando eum Constan-
 tius in Cæsarem creavit, auferri ei bar-
 bam jusserat, quia tunc Romanis mos
 erat barbam radere; ipse deinde Domi-
 nus factus, promissa rursus barba gaude-
 bat. Hoc in ejus nummis cernitur; in
 omnibus, in quibus Cæsar nominatur,
 imberbis est, in plerisque, ubi titulo Au-
 gusti insignitur, longa barba prominet,
 qualis viri, annum ætatis trigesimum a-
 gentis, esse poterat, nam annos plures Sup. l. XII. §. 1.
 non numerabat, quando ad Imperium
 pervenit. Græcum se dicebat, & ambi-
 tiose Græcos imitabatur, quod essent Misopog. 60.
 Romanis doctiores; quidquid librorum
 ab ipso habemus, græce scriptum est.
 Tandem ex integro Hellenismum, id est,
 antiquorum Græcorum mores, & præci-
 pue Religionem reduxisse se jactabat; Sup. l. IV. §. 7.
 nam tunc tam apud ipsos Gentiles, quam
 Christianos sub nomine Hellenistarum
 pagani veniebant.

§. III.

Idololatria reducitur.

Quamprimum igitur Julianus rerum Amm. XXII c. 5. Liban. or. 10. p. 289. 290. &c.
 potitus est, nihil antiquius habuit,
 quam Idololatriam reducere. Deorum
 A 4 templa Soz. V. c. 3.